

PROP DE VOSALTRES

Jornada de l'emigrant i del refugiat

Aquest diumenge celebrem la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat. Com ens recorda el papa Francesc en el missatge que ha dirigit a l'Església per a aquesta jornada, en la nostra època «els fluxos migratoris estan en continu moviment en totes les àrees del planeta». A dia d'avui tenim la sensació de que les causes que estan en l'origen d'aquests moviments migratoris són cada vegada més dramàtics. De fet, aquests darrers mesos hem vist que alguns conflictes bèl·lics han provocat nous drames a moltes persones i famílies, que han hagut de deixar el seu país i la seua casa per poder viure en pau, per poder conservar la seua fe i per salvar la seua vida.

La situació dels immigrants i refugiats que arriben a les nostres terres és dramàtica, no únicament per les causes que han motivat la seua vinguda sinó, també, com ens ha recordat el Papa en el seu missatge, les circumstàncies per les que han passat han agreujat la seua situació: «cada vegada amb major freqüència les víctimes de la violència i de la pobresa, abandonant la seua terra d'origen, pateixen l'ultratge dels traficants de persones humanes en el viatge cap al somni d'un futur millor». Les víctimes de la pobresa i de les guerres són també víctimes d'altres persones que no tenen consciència moral, i que s'aprofiten de la seua situació per als propis interessos.

Hi ha, a més, un altre element que agreuja el drama d'aquestes persones: quan arriben a les nostres terres de vegades la integració no és fàcil. Diu el Papa: «si després sobreviuen als abusos i a les adversitats, han de fer comptes amb realitats on nien sospites i temors. A més, no és estrany que es tro-

ben amb manca de normes clares i que es puguen posar en pràctica, que regulen l'acollida i prevegin vies d'integració a curt i llarg termini». L'encontre entre les persones és també encontre entre cultures. I això és un procés que requereix un temps. En el seu missatge el Papa admet que «la identitat no és una qüestió d'importància secundària. Qui emigra és obligat a modificar alguns aspectes que defineixen la pròpia persona i inclús, en contra de la seua voluntat, obliga al canvi també a qui l'acull». La gran pregunta que aquesta situació ens planteja és com hem de reaccionar.

El Papa afirma amb claredat en el seu missatge que «la resposta de l'Evangeli és la misericòrdia». Qui es deixa guiar per l'Evangeli perd les pors a les persones i a les cultures diferents i posa en primer

lloc l'amor al germà, es posa en el seu lloc i no oblida que ha de tractar als demés com desitjaria ser tractat si es trobés en les mateixes circumstàncies. Això ens porta a tenir una mirada creient sobre els immigrants, a veure'ls «com persones que, tutelades en la seua dignitat, poden contribuir al progrés de tots».

Que aquesta jornada ens ajude a perdre la por i a no caure en la temptació de deixar d'ajudar als immigrants i refugiats per salvar la nostra tranquil·litat. Si ho fem així, viurem amb més autenticitat el Jubileu de la Misericòrdia.

Amb la meua benedicció,

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

En la salut i en la malaltia

Fa molts anys que estan casats. Els fills ja han format les seves pròpies famílies; sovint els visiten, també ho fan els néts. En la vellesa viuen la vigència del seu amor, de la fidelitat a aquell compromís que, davant Déu, prengueren en plena joventut: «[...] i et prometo que et seré fidel en la prosperitat i l'adversitat, en la salut i la malaltia, i que t'estimaré i honoraré tota la vida». Els anys no han passat endebades. L'esposa està malalta, no pot sortir de casa. Cada dissabte, l'espòs va a missa i, un cop acabada,

demana al sacerdot dues formes consagrades que guarda amb reverència. Aquella nit, Jesús sacrament ocupa un lloc preferent en la llar familiar; una llàntia encesa ho significa. El diumenge al matí, davant el televisor, segueixen la celebració de l'eucaristia. Participen, amb les seves respostes, en el diàleg que s'estableix amb el celebrant; escolten les lectures i l'homília amb atenció; els silencis són espais de pregària personal, la tendresa d'un bes segella el moment de la pau... Arribat el moment de la comunió, com-

parteixen el pa de l'eucaristia, guardat des del vespre abans. Segueix una senzilla acció de gràcies: pregar per tots dos, pels fills i els néts, pels més necessitats...

Tots dos estan contents. És diumenge i la malaltia no ha estat impediment per viure-ho i celebrar-ho. Junts han buscat el sentit del matrimoni, treballant el vincle que els uneix, des que es varen casar. L'esforç en comú, el perdó mutu, posar-se en el lloc de l'altre, comunicar-se per conèixer; tot ha estat a fi de bé i ha perfeccionat el seu amor

en un creixement continu, enfortint-ne la unitat. «Preguem a nostre Senyor i supliquem-li que faci davallar damunt nostre el seu amor i la seua protecció» (Tb 8,4). En els seus cors ressonen les paraules pronunciades el llunyà dia del casament: «[...] et seré fidel [...] en la salut i en la malaltia [...] t'estimaré». Paraula donada celebrant el sacrament, paraula treballada cada dia, paraula feta vida, paraula que en la malaltia esdevé servei, paraula que en la vellesa és fidelitat i amor tendre.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Jornada del emigrante y del refugiado

Este domingo celebramos la Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado. Como nos recuerda el papa Francisco en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia para esta jornada, en nuestra época «los flujos migratorios están en continuo movimiento en todas las áreas del planeta». En este momento tenemos la sensación de que las causas que están en el origen de estos movimientos migratorios son cada vez más dramáticas. De hecho, estos últimos meses hemos visto que algunos conflictos bélicos han provocado nuevos dramas a muchas personas y familias, que han tenido que dejar su país y su casa para poder vivir en paz, para poder conservar su fe y para salvar su vida.

La situación de los inmigrantes y refugiados que llegan a nuestras tierras es dramática, no únicamente por las causas que han motivado su venida, sino también porque, como nos ha recordado el Papa en su mensaje, las circunstancias por las que han pasado han agravado su situación: «cada vez con mayor frecuencia las víctimas de la violencia y de la pobreza, abandonando sus tierras de origen, sufren el ultraje de los traficantes de personas humanas en el viaje hacia el sueño de un futuro mejor». Las víctimas de la pobreza y de las guerras son también víctimas de otras personas que no tienen conciencia moral, y que se aprovechan de su situación para los propios intereses.

Hay, además, otro elemento que agrava el drama de estas personas: cuando llegan a nuestras tierras a veces la integración no es fácil. Dice el Papa: «si después sobreviven a los abusos y a las adversidades, deben hacer cuentas con realidades donde se anidan sospechas y temores. Además, no es raro que se encuentren con falta de normas claras y que se puedan poner en práctica, que regulen la acogida y prevean vías de integración a corto y largo plazo». El encuentro entre las personas es también encuentro entre culturas. Y esto es un proceso que requiere un tiempo. En su mensaje el Papa admite que «la identidad no es una cuestión de importancia secundaria. Quien emigra es obligado a modificar algunos aspectos que definen a la propia persona e incluso, en contra de su voluntad, obliga al cambio también a quien le acoge». La gran pregunta que esta situación nos plantea es cómo tenemos que reaccionar.

El Papa afirma con claridad en su mensaje que «la respuesta del Evangelio es la misericordia». Quien se deja guiar por el Evangelio pierde los miedos a las personas y a las culturas diferentes y pone en primer lugar el amor al hermano, se pone en su lugar y no olvida que tiene que tratar a los demás como desearía ser tratado si se encontrara en las mismas circunstancias. Esto nos lleva a tener una mirada creyente sobre los inmigrantes, a verlos «como personas que, tuteladas en su dignidad, pueden contribuir al progreso de todos».

Que esta jornada nos ayude a perder el miedo y a no caer en la tentación de dejar de ayudar a los emigrantes y refugiados por salvar nuestra tranquilidad. Si lo hacemos así, viviremos con más autenticidad el Jubileo de la Misericordia.

Con mi bendición,

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Recés d'Advent de la Vida Consagrada

El dia 28 de novembre, al Centre d'Espiritualitat de les Teresianes de Jesús, es reuniren més de 60 religioses de diverses congregacions per preparar-se, amb la meditació, el silenci i la pregària, a viure l'Advent.

El recés començà a les 16.30 h amb la meditació dirigida pel Sr. Vicari general, Mn. José Luis Arín que, partint dels textos bíblics dels diumenges d'Advent, ens va ajudar a concretar com cal viure l'espera del Senyor.

Va seguir una estona llarga de pregària personal. Cadascú, des del silenci, s'obrí a aquest diàleg amb Jesús que és l'oració.

Va concloure el recés amb una pregària comunitària minuciosament preparada per la comunitat de germanes Teresianes que, amb tanta atenció i disponibilitat, ens acollia.

Al sortir de la capella, les germanes ens obsequiaren amb un beure que va ser motiu per poder compartir, entre tots, diverses vivències.

Mn. Ramon Labernié
Delegat diocesà
per a la Vida Consagrada

Recés d'Advent dels Equips de la Mare de Déu

Dissabte 28 de novembre, a les portes de l'inici de l'Advent, els Equips de la Mare de Déu van realitzar el recés d'Advent al Monestir de les Carmelites Descalces d'Amposta, acompanyats per dos consiliaris.

Després de l'acollida, el grup va fer una petita pregària de benvinguda a l'església del monestir, per passar tot seguit al locutori, on van tenir una conversa amb les germanes Carmelites sobre el tema de la misericòrdia i de les vocacions, on es va insistir

en la importància de la família per descobrir tant la bondat i l'amor de Déu, com també per a fer créixer amb condicions la llavor de la vocació.

Després d'aquestencontre, Mn. Ivan ens va convidar a reflexionar sobre les obres de misericòrdia, aplicades a cadascun dels assistents i els seus matrimonis.

El matí va acabar amb l'exposició i pregària davant el Santísim.

Equips de la Mare de Déu de Tortosa

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

El dol

La mort és una experiència que afecta a totes les famílies, sense cap excepció. Forma part de la vida, però quan toca algú de la família, la mort mai no arriba a semblar-nos natural. Per als pares, sobreviure els fills propis és una cosa particularment angoixant, que contradiu la naturalesa elemental de les relacions que donen sentit a la família mateixa. La pèrdua d'un fill o d'una filla és com si el temps s'aturés: s'obre un abisme que s'engull el passat i també el futur.

En el poble de Déu, amb la gràcia de la seva compassió donada en Jesús, moltes famílies de-

mostren amb els fets que la mort no té la darrera paraula: això és un acte de fe veritable. Cada vegada que la família en dol —també terrible— troba la força de guardar la fe i l'amor que ens uneixen amb els qui estimem, impedeix ja ara, en la mort, que ens ho prengui tot. La foscor de la mort ha de ser atacada amb una presència més gran d'amor. «Déu meu, il·lumina les meves tenebres!», és la invocació de la litúrgia del vespre. En la llum de la resurrecció del Senyor, que no abandona cap d'aquells que el Pare li ha confiat, nosaltres podem treure a la mort el seu «fíbló», com deia l'apòstol Pau (cf.

1Co 15,55); podem evitar que el verí de la vida faci inútils els nostres afectes, que ens faci caure en la buidor més fosca.

Els nostres éssers estimats no han desaparegut en la foscor del no-res: l'esperança ens assegura que ells estan a les mans bones i fortes de Déu. L'amor és més fort que la mort. Perquè aquesta és la manera de fer créixer l'amor, fer-lo més sòlid, i l'amor ens guardarà fins al dia en què tota llàgrima serà eixugada, quan «no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment» (Ap 21,4).

(Dimecres, 17 de juliol de 2015.)

Curset de formació sobre la Misericòrdia d'ACG Tortosa

Dissabte 28, l'ACG d'adults de la nostra diòcesi es va reunir a la casa de les Teresianes de Jesús per assistir al curset de formació. Aquest any el tema era la misericòrdia, coincidint amb l'any que se celebra. La formació va estar a càrrec de Mn. Àlvar Miralles, de la diòcesi de Sogorb-Castelló. Vàrem començar desgranant el Parenostre, frase a frase, i tastant com va ser Jesús de misericordiós en la seua vida i la crida que ens fa als homes a se-

guir el seu exemple. Per la tarda, vàrem remarcar els trets més importants de cada punt de la butlla *Misericordiae vultus* del papa Francesc.

Per finalitzar el curset vàrem fer la missa del primer diumenge d'Advent. En el moment del Parenostre, vam fer una rotllana i ens vam unir les mans fent un gest per realçar tot el que hàvem treballat durant el dia.

**Adela Blasco i
Antoni Caballol Angelats**

L'Hospitalitat de Lourdes celebra la festa d'Advent. Vivim-la

El 22 de novembre, l'Hospitalitat de Lourdes celebrà la festa d'Advent. Aquesta vegada a Gandesa. Ens aplegàrem a la parròquia de l'Assumpció de Maria, més de seixanta pelegrins provinents de diferents indrets de la diòcesi. A les 12.30 h, celebrà la Missa parroquial el rector i consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Jordi Centelles, acompanyat pel diaca permanent, Josep M. Folch.

Hi foren presents a l'Eucaristia l'Orfeó Gandesa que celebrava els vint-i-cinc anys de la seua fundació, coincidint precisament amb la festa de Santa Cecília, patrona dels músics.

En iniciar l'Eucaristia el president de l'Hospitalitat, Sr. Ferran Carles, adreçà unes paraules de salutació a tots els fidels, fent palès el seu

agraïment per la bona acollida per part de la parròquia.

Després de les lectures, Mn. Jordi digué als xiquets/es de catequesi que anessin al presbiteri, per escoltar l'homilia, emprant una pedagogia adequada a la seua edat.

L'Orfeó acompanyà amb els seus cants tota la celebració, acabant amb un cant d'acció de gràcies.

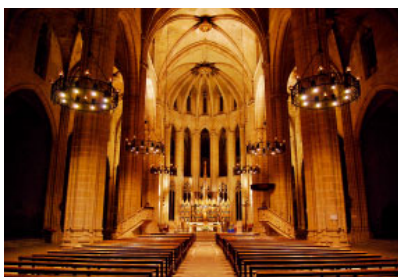
Tot seguit es va fer la processó amb el Santíssim pels carrers del voltant del temple parroquial i després de rebre la benedicció, vam cantar l'himne de la Mare de Déu de Lourdes.

A continuació ens vam retrobar a un restaurant del poble per compartir un dinar de germanor.

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Dilluns 18**, Teresianes, Formació Permanent del Clergat.
- ▶ **Divendres 22**, Catedral, 20.30 h, pregària ecumènica.
- ▶ **Dissabte 23**, Santa Magdalena de Polpis, Visita Pastoral, 19.30 h, Missa Estacional.
- ▶ **Diumenge 24**, Alcalà de Xivert, 11.30 h, Missa i benedicció del retaule.

Catedral de Santa Maria, Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audi- faç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumer- sind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dijous [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mà; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminade, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínima i Trinitaris).

23. □ Dissabte [2S 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa; Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / SI 18 / 1C 12,12-30 (o bé: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4; 4,14-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i màrtir.

Diuenge II de durant l'any

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. Conte a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, areu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios.

Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. Cantad a todos los pueblos las maravillas del Señor.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.

Proclamad día tras día su victoria, / contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,5-11)

Hermanos: Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A éste le han concedido hacer milagros; a aquél, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora.» Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él diga.»

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria, y creció la fe de sus discípulos en él.

COMENTARI

Feu tot el que Ell us digui

No vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé i la seva salvació com una torxa encesa: perquè el destí de Jerusalem és ser llum de tot el món.

A la Bíblia un *nom* nou indica identitat nova que ve donada pel Senyor —com Abraham (*Gn* 17,5) o Cefes/Pere (*Jn* 1,42)—. Així també ara Jerusalem *et diran «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra «Té-marit»*: és el nom nou posat per Déu.

Pel que fa als dons de l'Esperit no vull que estiguen en la ignorància (v. 1): a Corint, valorant el carisma per l'espectacularitat i vanagloriant-se'n, mostren la seva *ignorància*.

Pau no parla de «fenòmens espirituals» sinó de *dons espirituals* per subratllar millor el caràcter de do-regal que té tot carisma.

Els carismes l'Apòstol anomena «dons» per la seva gratuïtat; «serveis» per la finalitat d'ajut al bé de tots; i «miracles» per provenir de Déu.

Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots: a l'Església no hi ha carismàtics i no-carismàtics perquè *cadascú* rep algun do de l'Esperit que no és pel lluïment del receptor sinó *en bé de tots*.

El «Llibre dels Signes» (*Jn* 2-12) narra 7 *signes*, triats d'entre els *molts altres senyals que Jesús va fer* (20,30). Jn mai parla de «miracle» per evitar la idea de fenomen espectacular sinó de *senyal* que cal veure, entendre i fer-ne cas.

Al tercer dia se celebrà un casament a Canà de Galilea: l'episodi té lloc *al tercer dia*. Què vol dir aquesta referència teològica *al tercer dia*?

Tot el cap. 2 és anticipació del resultat final de l'obra del Crucificat i Ressuscitat que ens dona un «vi» de felicitat i salvació incomparablement *millor* del tastat fins ara; i substitueix el Temple de Jerusalem pel *santuari del seu cos ressuscitat* (v. 13-22) com a punt clau de trobada amb Déu.

Mn. José Luis Arín